

Succes DCG dankzij hecht collectief



Thom Leenen (m) van DCG wringt zich langs Harrie Kersten (l) en Muslu Nalbantoglu van Quick 1890.

foto marcel israel

Bij DCG zijn de trainersperikelen en bestuursstrubbelingen verleden tijd. Er wordt weer gelachen, gegeind en bovenal, veel gewonnen.

ANNEMARIE POSTMA

AMSTERDAM - "We komen bijna stoelen tekort," zegt DCG-voorzitter Peter Gerekink wanneer na afloop van de 3-1 overwinning op de grote concurrent Quick 1890, collega-bestuurders, ereleden en journalisten de bestuurskamer binnendruppelen. "Gefeliciteerd, Peet," klinkt het. "Peter, van harte man."

Dankbaar neemt Gerekink de felicitaties in ontvangst. "Je kunt echt merken dat het goed gaat met de club. Er staat zelfs weer meer publiek langs de lijn." Hij pakt een blikje bier van het dienblad dat hem wordt voorgehouden. "Sommige supporters zijn jarenlang niet geweest."

Dat het sportieve succes van de laatste twee jaar - DCG promoveerde naar de tweede klasse en liep vorige week slechts op doelsaldo de eerste periode mis - te maken heeft met de goede sfeer die op de club heerst, zal niemand ontkennen. Maar aan de basis van het succes is de afgelopen jaren hard gewerkt.

Er kwam een nieuwe voorzitter, een nieuw jeugdbestuur en na een periode van twee jaar waarin het

eerste elftal acht verschillende trainers sleet, koos de clubleiding uiteindelijk voor John Limon, die in het verleden al zes jaar als jeugdtrainer actief was bij DCG. Een trainer die dicht bij zijn spelers staat, bevriend met ze is en bekend is met het straatleven waarin ze opgroeien. En een trainer, bovendien, met een duidelijke filosofie. Geen ego's binnen het team, geen overdreven wedstrijdpremies en de nadruk leggen op het collectief. Willen knokken voor elkaar. De mouwen opstropen. Niet bang zijn om vies te worden.

Wat overigens niet betekent dat er lelijk gevoetbald wordt, blijkt ook deze dag in de wedstrijd tegen Quick 1890, waarbij alle drie de doelpunten voortkomen uit vloeiend combinatievoetbal. Geen wonder, want van de elf spelers die in het veld staan, speelt bijna de helft al sinds de F'jes samen in een elftal.

"We zijn een hecht team," zegt centrale verdediger Joshua (bijnaam: 'de lange') Koene. "Dat zie je niet alleen terug op het veld maar ook in de kleedkamer." Even later wordt hij vergezeld door zijn teamgenoten Thom 'de kleine blonde' Leenen, Kasper 'Dinkie' Dinkgreve en Tarik 'Chucky' Karim.

Dinkgreve: "De kracht van John is dat hij het wil doen met de mogelijkheden die hij heeft. Sinds hij trainer is, zijn er bijna geen spelers meer gekocht." Koene: "En als er wel nieuwe spelers bijkomen, zorgen we ervoor dat die zich snel thuisvoelen. Kijk maar naar Tarik."

Tarik Karim, rechtsbuiten en maker van het derde doelpunt vandaag, knikt. Hij kwam vier jaar geleden bij de club en is helemaal geïntegreerd. "Ik ken het clublied uit mijn hoofd. Dat was één van de eerste dingen die ik hier leerde."

"En we zetten ons ook in voor de club," zegt Dinkgreve. Zelf is hij

jeugdcoördinator en lid van de spelersraad. Koene is trainer van de E1, Karim loopt stage bij de E3. "En Tarik en ik werken bij dezelfde sushibar," zegt Koene. "Hij als koerier, ik achter de bar."

Leenen: "Sushi is vies, man."

Koene: "Vind jij."

Met jonge jongens als Koene (21), Dinkgreve (22), Leenen (21) en Karim (21) reikt de gemiddelde leeftijd van het team niet hoger dan 23 jaar. Maar dat is vooralsnog geen struikelblok gebleken in de tweede klasse. "Klopt, we zijn nog jong," zegt Dinkgreve. "Maar toen we vroeger wel eens bij het eerste gingen kijken..."

"Was het een rommeltje," vult Koene aan.

"Zij hadden ervaring, maar wij hebben gedrevenheid," haakt Leenen in. "De wil om te strijden voor elkaar." Hij neemt net een hap van zijn broodje bal als hij van voorzitter Gerekink de trofee voor Man of the Match in zijn handen krijgt gedruwd. "Niet helemaal terecht," mompelt hij met volle mond. "Maar wel leuk."

"Thom en ik kennen elkaar al sinds de kleuterklas," zegt Dinkgreve.

"Wat niet wil zeggen dat alles altijd koek en ei is, hoor. Maar bij ons is een conflict snel opgelost. Als ik in het veld iets tegen Thom zeg, krijg ik terug 'houd je bek, lul'. Maar al snel daarna is alles weer goed."

Leenen: "Juist omdat we elkaar zo lang kennen kan ik het van hem beter hebben dan van anderen."

"Ze kennen elkaars karaktertrekken, dus weten ook van elkaar hoe een opmerking is bedoeld," zegt trainer Limon, die erbij is komen staan.

'Een zegen' noemt hij zijn huidige

spelersgroep. "Eerlijk is eerlijk. Ik heb wel een beetje geluk dat deze jongens elkaar al zo lang kennen. Dat maak je als trainer niet zo vaak mee."

Koene: "Wil je het clublied nog horen? Dan doen we het even voor. Maar wel met zijn allen, in de kantine."

Hij loopt naar de voorzitter toe.
"Kom Peter, we gaan zingen."
Samen met de spelers hijst hij zijn glas met bier de lucht in terwijl het overwinningslied wordt gezongen:

"Hoog die glazen, lang leve DCG,
ik vind die club zo goed, maar wie ben ik, ja ja ja, hoog die glazen!"